

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2Csp/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200213
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200213.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 proti žalovanému: O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX o zaplatenie 2.970,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.533,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.533,50 eur od 23.01.2019 do zaplatenia, sa to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 %, o výške ktorej po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 30.01.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.970,09 eur, spolu s dlžnými úrokmi z istiny do 22.01.2019 vo výške 3.259,44 eur, zmluvným úrokom vo výške 25,12 % ročne zo sumy 2.970,09 eur od 23.01.2019 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.970,09 eur od 23.01.2019 do zaplatenia, bankovými poplatkami vo výške 32,95 eur a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 uzatvorenej medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a. s. ako postupcom a R Collectors s. r. o. ako postupníkom bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky v sume 3.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru postupca úver podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 04.02.2016 za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný dlžnú sumu neuhradil, a to ani len sčasti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je žalovaný ku dňu 22.01.2019 povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 2.970,09 eur s príslušenstvom.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, obchodné podmienky pre úver, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou, upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru, podacie hárky, listinu aktuálny stav úveru a zmluvu o postúpení pohľadávok.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 02.04.2019. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 13.11.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, napriek tomu, že mu bolo predvolanie na pojednávanie riadne doručené dňa 08.10.2019, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženým žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani spochybnené, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 09.10.2014 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.000,- eur a ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 25,12 % ročne v 96 mesačných splátkach vo výške 77,30 eur (spolu s poistením vo výške 3,30 eur) splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s dátumom prvej mesačnej splátky dňa 20.11.2014 a dátumom konečnej splatnosti 20.10.2022. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaný by mal zaplatiť celkovú čiastku úveru v sume 6.905,38 eur, pri priemernej RPMN vo výške 16,81 % a RPMN banky vo výške 28,22 %. Pri súčte všetkých splátok predstavuje celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť žalobcovi sumu 7.420,80 eur (96 mesiacov x 77,30 eur). V zmluve nie je uvedený údaj o celkovej výške nákladov. Nakoľko žalovaný nesplácal úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 04.02.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky vo výške 3.603,04 eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny 2.970,09 eur, kapitalizovaných zmluvných úrokov z úveru ku dňu predčasnej splatnosti 600,- eur, poplatkov za upomienky 29,65 eur a poistného vo výške 3,30 eur, v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaný prevzal výzvu dňa 11.02.2016. Žalovaný celkovo uhradil sumu 466,50 eur.

8. Z listiny označenej ako aktuálny stav úveru ku dňu 28.09.2018 vyplýva, že žalovaný dňa 09.10.2014 vyčerpal úver vo výške 3.000,- eur, a to jednorazovo. Ďalej sú zaznamenané zaplatené splátky v rozsahu dátum splátky, mena a výška splátky s uvedením na úhradu čoho boli jednotlivé splátky započítané. Z úhrad vyplýva, že žalovaný odo dňa 20.11.2014 do 22.05.2015, čo bol dátum poslednej úhrady uhradil v splátkach v rôznych výškach celkovo sumu 466,50 eur. Po úhrade poslednej sumy dňa 22.05.2015 vo výške 80,- eur žalovaný neuhradil už žiadnu sumu. Z časti označenej ako plán splátok s uvedením dátumu splátky, výšky splátky a výšky splatenej splátky vyplýva, že od 20.11.2014 do 20.03.2015 boli uhrádzané splátky vo výške 74,- eur, z toho splatené 74, eur a poistné 3,30 eur. Dňa 20.04.2015 je v časti splatené uvedená suma vo výške 63,40 eur a poistné 3,30 eur. V dňoch 20.05.2015 a 20.06.2015 je v časti poistné uvedená sumy 3,30 eur. Po dni 20.06.2015 nie je v časti splatené a rovnako aj v časti poistné uvedená žiadna ďalšia splátka. Z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaný uhradil na splatenie úveru do podania žaloby sumu 466,50 eur.

9. Listom označeným ako Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 08.01.2016 banka upozornila žalovaného, že ku dňu 08.01.2016 je jeho pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 632,05 eur, s tým, že ak nedôjde k jej úhrade v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, banka pristúpi k zosplateniu úveru. Podľa priloženého podacieho hárku bola výzva doručovaná žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu. Listinou označenou ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.02.2016 banka oznámila žalovanému, že pohľadávka sa stala predčasne splatnou k 04.02.2016 v celom rozsahu a zároveň ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 3.603,04 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzvu podľa priloženej doručienky žalovaný prevzal dňa 11.02.2016.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 09.10.2014 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 09.10.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

16. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

17. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vyplnené predložené tlačivo označené ako Zmluva o úvere dobrá pôžička má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v

obchodnom registri bolo poskytovanie úverov a fyzickou osobou- nepodnikateľom, ktorá má postavenie spotrebiteľa. V aktuálnom stave úveru bol ako druh úveru uvedený dobrá pôžička, a preto je potrebné na vzťah medzi stranami aplikovať ustanovenia zákonov upravujúce spotrebiteľské vzťahy, a to konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy bankou, t. j. ku dňu 09.10.2019.

22. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybne, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanému, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

23. Podľa zákona č.129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení spotrebiteľskej zmluvy predloženej žalobcom je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

24. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, s tým, že sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože v opačnom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zarátat do RPMN. V posudzovanej zmluve je uvedená RPMN vo výške 28,22 %. Pri výpočte RPMN vychádzajúcim z výšky poskytnutého úveru 3.000,- eur, celkovej čiastky úveru vo výške 6.905,38 eur (uvedenej v zmluve), ktorá mala byť zaplatená žalovaným a pri dobe splácania 96 mesiacov je výška RPMN 27,70 %. V prípade, ak budeme vychádzať pri výpočte RPMN z celkovej výšky úveru 7.420,80 eur (77,30 eur x 96 mesiacov) je výška RPMN 31,08 %. Nakoľko v zmluve absentujú údaje pre správny výpočet RPMN (podľa § 19 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver- celkové náklady nie sú v zmluve uvedené) je obtiažne určiť správnu výšku RPMN. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuviedenie. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si splní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/27/2017 zo dňa 13.12.2017 je navyše irelevantné či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Niet preto pochýb o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto je potrebné z tohto dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

25. V zmluve o úvere absentuje správny údaj o celkovej čiastke úveru, pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. je to jedna z osobitných náležitostí, ktorá musí byť uvedená v

zmluve. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. je definovaná ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť. V zmluve nie je nikde uvedená výška celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Aj keď uvedenie výšky celkových nákladov nie je osobitnou náležitosťou zmluvy o úvere a ich absenciu zákon nespája so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, uvedenie výšky celkových nákladov je potrebné jednak pre správne vyčíslenie celkovej výšky úveru a taktiež aj pre výpočet RPMN podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a tieto údaje, ako už bolo vyššie uvedené sú nevyhnutnými náležitosťami zmluvy o úvere a musia byť v zmluve uvedené v správnej výške, aby nedochádzalo k zavádzaniu spotrebiteľa. Z definície pojmu celkovej čiastky úveru je nepochybné, že táto musí byť súčtom výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Keďže v zmluve nie je uvedená výška celkových nákladov, súdu nie je známe, ako veriteľ dospel k celkovej čiastke úveru 6.905,38 eur, keďže táto suma nezapovedá ani súčinu mesačnej splátky úveru a počtu mesačných splátok vo výške 7.420,80 eur (77,30 eur x 96 mesiacov). Správny údaj o celkovej čiastke úveru je sám o sebe dôležitou informáciou pre klienta spotrebiteľa pri rozhodovaní o výhodnosti toho ktorého úveru. A teda nielen spotrebiteľovi, ale ani súdu nie je zrejmé, ako veriteľ určil celkovú čiastku úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť. Nesprávne uvedenie celkovej čiastky úveru je v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa. Aj z dôvodu neuvedenia tejto povinnej náležitosti zmluvy je spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

26. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.

27. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bolo poskytnutie pôžičky. Medzi stranami nebolo sporné, že výška poskytnutej pôžičky bola 3.000,- eur a taktiež nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný zaplatil sumu 466,50 eur. Rovnako žalovaný nenamietal, že dňa 04.02.2016 došlo k predčasnemu zosplateniu úveru. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru žalovanému a reálne vykonanými úhradami žalovaným žalobcovi, t. j. vo výške 2.533,50 eur (3.000,- eur - 466,50 eur). Súd preto žalobe v časti na zaplatenie sumy 2.533,50 eur vyhovel a I. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 2.533,50 eur. V prevyšujúcej časti istiny súd žalobu zamietol.

28. Súd zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov a pre úplnosť uvádza, že sa to týka aj úrokov za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, na uplatnenie ktorých mal žalobca nárok v súlade s bodom 5.8 Obchodných podmienok, nakoľko s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012 veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

29. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Žalovaný si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnil, žalobcovi preto vznikol nárok nielen na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie

ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 16.03.2016 predstavovala 0,00 %, nie žalobcom uplatnenú úrokovú sadzu 0,05 %) t. j. vo výške 5,00 % od 23.01.2019 (podľa doručenky predloženej žalobcom žalovaný dňa 11.02.2016 prevzal výzvu na úhradu dlžnej sumy, na základe ktorej musel vedieť, že je s plnením dlhu v omeškaní, a teda dňa 23.01.2019 už bol v omeškaní). Žalobcom požadovaný úrok z omeškania (po úprave úrokovej sadzby) je v súlade s právnou úpravou, a preto súd vyhovel žalobe aj v časti takto uplatneného úroku z omeškania. V časti úroku z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny, súd žalobu zamietol z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 2.970,09 eur a prisúdenej sumy vo výške 2.533,50 eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu sumy 2.533,50 eur (85 %) a neúspešný v rozsahu 436,59 eur (15 %); žalovaný bol úspešný v rozsahu 436,59 eur (15 %) a neúspešný v rozsahu 2.533,50 eur (85 %). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 85 % od úspechu žalovaného v rozsahu 15 % súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 70 % (85 % - 15 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.